

Karol Dučák: EU je (téměř) mrtvá, ať žije svobodná Evropa národních států

- CZ24 News | 28. listopadu 2023

EU: Evropská unie, která se měla stát jakousi výkladní skříní starého kontinentu, se potácí na pokraji zániku. Vlastně už není otázkou, zda EU zanikne, ale kdy se tak stane. A proces zániku unie ještě více akceleruje junta stupidních politiků EU, díky kterým toto integrační seskupení 27 členských zemí postupně zdevastovaly morové rány jako koronahysterie, živelné přijímání imigrantů z jiných kontinentů, protiruské sankce, všestranná masivní podpora Ukrajiny v konfliktu s Ruskem, Green Deal a jiné skandální kroky, vedoucí Evropskou unii k nezadržitelnému pádu do záhuby. Potápějící se Spojené státy se zachraňují na úkor EU a servilní evropští politici ve službách USA jsou jim v tom maximálně na pomoci. Bruselský moloch se svými 27 členskými státy zaostává za vyspělým světem po každé stránce a stává se pro svět nezajímavým, marginálním fenoménem, respektive novodobou ukázkou úpadku jedné vyspělé civilizace.

Je však třeba říci, že signály neodvratného konce EU jsou pro evropské národy tím nejlepším poselstvím, jaké mohlo dostat. EU se totiž již dříve změnila na žalář národů, dobu Habsburské monarchie. Bruselský moloch stále hrozivěji válkuje národní státy a omezuje jejich suverenitu. V Unii jsou vyvíjeny iniciativy přejít v některých otázkách od rozhodování Rady EU na základě jednomyslného souhlasu k rozhodování kvalifikovanou většinou. Týká se to rozhodování o daňových, zahraničněpolitických a bezpečnostních otázkách.

V poslední době zaznamenáváme i zintenzivnění snah o zrušení práva veta pro členské státy unie. To je jeden z posledních pozůstatků ochrany práv členských států zabránit přijetí takových rozhodnutí EU, která poškozují národní zájmy členského státu.

Evropských politiků, kteří požadují zrušení práva veta, není málo. Žádá si to například český Talleyrand, politický chameleon Petr Pavel, který je tragédií všech obyvatel ČR už jen tím, že se stal jejich prezidentem. Jenže tento bývalý lampasák a oddaný vyznavač marxistické ideologie v dobách totality, který je současným českým prezidentem, ani zdaleka není jediný špičkový politik v rámci EU, požadující zrušení práva veta. Německý kancléř Olaf Scholz již v loňském roce v projevu na Karlově univerzitě v Praze „představil svou vizi pro EU. Ta je založena na zrušení práva veta při hlasování v Radě EU. Scholz tím podmiňuje i rozšiřování bloku o nové členy.“ (<https://euractiv.sk/section/buducnost-eu/news/nemecko-chce-zrusit-pravo-veta-pri-europskych-sankc-iach-aj-daniach/>)

Právo veta však požaduje zrušit i italský politik Romano Prodi, francouzský prezident Emmanuel Macron či rezignující italský premiér Mario Draghi, ale také mnozí další.

Jak se vtipně vyjádřila slovenská politička Slavěna Vorobelová, „EU se přetvořila na jeden nechutný byrokratický moloch, který systematicky jako kyselina rozežírá hodnoty, na jejichž základech jsou postaveny původní evropské národy. Odnárodňování, překrucování a zpochybňování historie, vydírání jednotlivých členských států, protlačování multi-kulti a obohacování Evropy kulturně nekompatibilními nelegálními migranty z Asie, Blízkého východu a Afriky. Toto je dnešní Evropská unie pod vedením „reichkomisařky“ von der Leyenové, pod vedením duhových soudruhů prosazujících hodnoty tzv. liberální demokracie v jejich slova smyslu.“ (<https://slavena.blog.pravda.sk/2023/10/08/lampasak-pavel-chce-zrusit-pravo-veta/>)

Naštěstí pro evropské národy přibývá stále více signálů zániku obludného bruselského molocha. Jedním z příznaků blížícího se konce EU je hospodářská recese, která zřejmě zatáhne unii do období vleklého zpomalení ekonomiky na delší období. EU se mění v nezajímavou, marginální součást globální ekonomiky, respektive novodobou ukázkou úpadku jedné kdysi vyspělé civilizace. Už dnes to vidíme v Německu. Pokud se říká, že ryba smrdí od hlavy, pak EU smrdí od Německa, nejlidnatější a hospodářsky nejsilnější členské země unie, která táhne do propasti i zbytek tohoto evropského integračního uskupení.

Situace Německa je alarmující. Vláda a přední německé ekonomické výzkumné ústavy očekávají na konci roku 2023 propad ekonomiky do recese a celkový pokles hospodářského výkonu o 0,4 až 0,6 procenta. To už jsou vskutku varovná čísla. Jenže Německo nečekají příznivé vyhlídky ani v budoucnosti. Němečtí ekonomičtí experti varují před možným zpomalením německé ekonomiky na celé desítky let. Zemi trápí stárnutí populace i průmyslu, který se nedostatečně modernizuje. Pokles výkonnosti proexportně orientované německé ekonomiky způsobuje také pomalé zotavování globální ekonomiky, které ohrožuje vyhlídky exportně zaměřených podniků v zemi.

Německo velmi vážně ohrožuje demografická katastrofa, způsobující stárnutí německého obyvatelstva a nedostatek kvalifikovaných pracovních sil v produktivním věku. A aby toho nebylo málo, vinou katastrofálních selhání německých politiků odchází ze země do zahraničí – ať už dočasně nebo natrvalo – nezanedbatelná část nejkvalitnějších pracovních sil. Ty není možné nahradit přicházejícími nekvalifikovanými imigranty, kteří jen zatěžují německou ekonomiku a ohrožují bezpečnost Němců zvýšenou kriminalitou. Nedostatek kvalifikované pracovní síly je varovným signálem pro německé národohospodáře do budoucnosti. Pokud federální vláda a firmy nezačnou jednat co nejdříve, může být za pár let definitivně pozdě. Odborníci doporučují realizaci účinných opatření, především „více pobídek pro výdělečnou činnost, reformu imigrační politiky, více investic a otevřenost novým technologiím, jako je umělá inteligence.“

(<https://www.suedkurier.de/ueberregional/wirtschaft/wirtschaftsweise-erwarten-rezession-in-diesem-und-schwaches-wachstum-im-naechsten-jahr;art416,11785377>)

Dnešní Německo je sice nejvýkonnější ekonomikou v EU, ale v celosvětovém měřítku se propadlo ze své ještě donedávna oslnivé pozice mezi top 5 světovými ekonomikami. Dnes už to není pravda.

Rusko předběhlo Německo podle HDP v paritě kupní síly, takže disponuje 5. nejvýkonnější ekonomikou na světě. A to je jen začátek propadu německé ekonomiky, který se zřejmě hned tak nezastaví. Dokonce mnozí analytici se domnívají, že po uplynutí 25 let od globální krize v roce 2008 „je německá ekonomika opět nemocným mužem Evropy. Naposledy si toto označení zasloužila na přelomu tisíciletí v době nevýrazného hospodářského růstu a vysoké míry nezaměstnanosti.“

(<https://hnonline.sk/finweb/zahranicna-ekonomika/96101572-nemecko-je-chorym-muzom-europy-jeho-ekonomika-bojuje-so-stagnaciou>)

Takto pomalu zhasíná perspektiva rychlého oživení německé ekonomiky a to vážně ohrožuje celou unii. Navíc ani Francie, druhá nejvýkonnější ekonomika EU, na tom není mnohem lépe. Francie se zřejmě vyhne recesi a zaznamená nepatrný hospodářský růst. Podle Banque de France by měla francouzská ekonomika letos i v příštím roce vzrůst o nepatrných 0,9 procenta. (porov.

<https://openiazoch.zoznam.sk/financie/francuzska-centralna-banka-zhorsila-odhad-vyvoja-ekonomiky-na-buduce-dva-roky/>)

Jenže zemi galského kohouta trápí jiný vážný problém, který ohrožuje existenci tohoto státu v takové podobě, v jaké jsme ho znali v minulosti. Země stojí na prahu občanské války. Nezládnutý příliv nepřizpůsobivých imigrantů doslova ohrožuje každodenní existenci původních obyvatel země. Pokud by se nepodařilo zabránit občanské válce ve Francii, byla by to další zdrcující rána pro EU.

Problémy s nezládnutou invazí imigrantů z mimoevropského prostoru však zažívají i jiné země EU,

především Švédsko, Německo a Rakousko. Vyhledky obyvatel unie do budoucnosti nejsou dobré. EU ztrácí dech a všestranně zaostává za vyspělým světem v oblastech vědeckotechnického rozvoje a výkonnosti ekonomiky. Toto zaostávání se sotva podaří v dohledné době eliminovat. Ani jedna velká technologická firma v Evropě nepatří do světové špičky. Nejvíce brzdí rozvoj EU nedostatky nejmodernějších čipů, které se ve velkém vyrábějí mimo evropský kontinent, takže unie je odkázána na jejich dovoz. Průmyslovou výrobu výrazně brzdí i nedostatek polovodičů, zaostávání digitalizace, nedostatečné investice do výzkumu, vývoje a inovací, ale i jiné neduhy, které ohrožují perspektivu rozvoje tohoto evropského integračního seskupení.

Evropské zaostávání za nejvyspělejšími ekonomikami světa komentuje Radoslav Danilák, zakladatel a ředitel slovensko-americké společnosti Tachyum, rozbíhající výrobu nových čipů, slovy: „Evropský investiční kapitál a burza mají příliš bankově orientovanou strukturu, a proto Unie nemá firmy jako Intel, Apple, Google, Facebook, Qualcomm, které generují poptávku po čipech. Evropa byla a ještě je fragmentovaný trh, kde škálovatelnost je těžší ve srovnání s velkými homogenními trhy jako USA a Čína. Evropa to nepovažovala za strategický průmysl jako auta a závisela na USA.“
(<https://www.aktuality.sk/clanok/878410/sucasna-kriza-odhalila-ako-eu-velmi-zaostava-a-je-zavisla-na-zvysku-sveta/>)

Jedinou silnou stránkou EU jsou tradiční automobilky. Například v roce 2020 německý Mercedes patřil do první desítky nejhodnotnějších značek světa. Ale tohle je jen kapka v moři. Ani tradiční automobilky celkové postavení EU nezachrání. Zvláště v současné situaci, kdy se EU nedaří s elektromobily a výroba baterií pro elektromobily je na evropském kontinentu zastoupena v nedostatečné míře.

EU škodí i těžkopádná bruselská byrokracie s enormním množstvím regulací a nedostatečnou ochranou před dumpingem z Asie. Ukazuje se, že ačkoli ztřeštění neoliberálové typu stupidního slovenského diletanta Ivana Mikloše zavrhovali protekcionismus, určitá míra ochrannářské politiky ve vztahu k domácím ekonomickým subjektům je vždy na místě. Jak uvádí Danilák, je „důležité upřednostňovat EU výrobky tak, jak to dělají jiné státy, a podporovat firmy, jako je například Tachyum.“

(<https://www.aktuality.sk/clanok/878410/sucasna-kriza-odhalila-ako-eu-velmi-zaostava-a-je-zavisla-na-zvysku-sveta/>)

Snad nejzhoubnější vliv na vyhlídky EU do budoucnosti však má demografická katastrofa, která postihla prakticky všechny národy staré Evropy. Týká se i EU, která sdružuje nejvýznamnější státy Evropy a tvoří většinu jejích obyvatel. Dnes je sice EU třetí největší populací na světě po Indii a Číně, ale co z toho? Podle jedné prognózy bude obyvatelstvo EU v roce 2070 tvořit jen „přibližně 4 % celosvětové populace.“

(https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/priorities-2019-2024/new-push-european-democracy/impact-demographic-change-europe_sk)

Evropané žijí déle a zdravěji než kdykoli předtím, paradoxně však evropské národy katastrofálním tempem vymírají. No ne tak národy na jiných světadílech, kde populace naopak citelně roste. Podle jednoho zdroje bude žít na naší planetě v roce 2100 pravděpodobně kolem 9,5-10,5 miliardy obyvatel a „průměrný pozemšťan bude žít o 35 let déle než v roce 1950.“

(<https://www.aktuality.sk/clanok/mcMoM45/ake-presne-su-globalne-demograficke-prognozy-a-moze-byt-v-roku-2100-vsetko-uplne-inak/>)

Z toho v EU by mělo v té době podle prognózy Eurostatu žít 420 milionů lidí. Počet Evropanů tedy poklesne o 27,3 milionu lidí. Zatímco počet obyvatel ve světě jako celku výrazně vzroste, evropské národy budou katastrofálním tempem vymírat. (srov.

<https://sita.sk/populacia-unie-sa-do-roku-2100-zmensi-o-sest-percent-tvrdia-prognozy-eurostatu/>)

Za takových okolností je naprosto nemožné zajistit hospodářský růst EU. Demografická katastrofa přináší celou řadu hrozeb. Především pro trh práce. Udržitelný hospodářský růst totiž vyžaduje buď zvýšení přílivu pracovních sil na trh práce, nebo zvýšení produktivity prostřednictvím technického pokroku a rozvoje dovedností. Toto EU v současnosti není schopna zajistit, takže zaostávání za vyspělým světem se jen prohloubí. Zvláště ohroženy jsou venkovské regiony, které jsou především pro mladé lidi méně atraktivní než městské regiony. EU také ohrožuje vystěhovalectví nespokojených původních obyvatel evropských zemí, kteří se cítí být ohroženi ve své vlasti a hledají si nový, bezpečnější domov. Jsou mezi nimi mnozí vysoce kvalifikovaní lidé a to je znepokojující varovný signál do budoucnosti. Dalším vážným problémem je stárnutí populace EU, které vyžaduje „zvýšenou potřebu pečovatelských služeb a ohrožuje dlouhodobou finanční udržitelnost našich sociálních států.“

(https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/priorities-2019-2024/new-push-european-democracy/impact-demographic-change-europe_sk)

Ty dopady demografické katastrofy v Evropě jsou mnohostranné. Mnohočetné rodiny se staly vzácností a naopak přibývají rodiny s jedním či dvěma dětmi. Zmenší se poptávka po učitelích, vychovatelích, zaměstnancích škol a jiných institucí. A takto bychom mohli pokračovat i dál. EU se snaží řešit demografickou katastrofu tím nejdestruktivnějším způsobem – nekontrolovaným přílivem imigrantů z mimoevropského prostoru. Jenže to je nejjistější cesta k záhubě evropské civilizace. A ta záhuba je podle mnoha signálů neodvratná. Nebo snad ne? Je ještě možné zabránit zkáze evropské křesťanské civilizace?

Zajisté je to možné, ale máme-li zachránit před totální zkázou těch 27 zemí, které v současné době tvoří Evropskou unii, musíme v první řadě rozbít absolutně nefunkční EU v její současné podobě a na jejích troskách vybudovat nové, volnější společenství svobodných evropských národních států. Kromě toho se Evropa musí vrátit ke svým křesťanským kořenům. Rovněž je nezbytné co nejdříve zastavit vymírání původních evropských národů výraznou podporou porodnosti. Bude to běh na dlouhou trať a výsledky se nedostaví v krátké době, ale jednou je třeba začít. Je také nezbytné co nejdříve zastavit nekontrolovanou imigraci z mimoevropského prostoru, která urychluje zánik evropské civilizace. A pak budou muset svobodné evropské národy, zbavené jha EU, navázat spolupráci se všemi státy světa, především se zeměmi BRICS, a přijímat opatření, která vyhovují evropským národům a ne Washingtonu. Především je nutné intenzivně spolupracovat s Čínou, která se stala skutečnou dílnou světa, a s Ruskem s jeho gigantickými surovinovými zdroji. Pokud se svobodné evropské národy po rozpadu EU neotevřou na všechny čtyři světové strany, nebudou mít šanci dohnat nejvyspělejší země světa.

Prognózy rozpadu EU nejsou ničím novým. Již v roce 2017 se šéf euroskeptické Strany nezávislosti Britského království Paul Nuttall vyjádřil o EU jako o pochybné organizaci a vyslovil předpoklad, že unie „v roce 2027 už bude minulostí.“

(<https://europa.pravda.sk/aktuality/clanok/417044-eu-do-roku-2027-zanikne-hovori-sef-ukipu/>)

V podobném duchu se vyjadřovala známá francouzská politička Marine le Penová, Nizozemec Mark Rutte, bývalý ruský prezident Dmitrij Medveděv, ba reálnost rozpadu EU připustil v roce 2021 i známý polský politik Donald Tusk. A celkem nedávno upozornil na reálné tendence rozpadu EU maďarský ministerský předseda Viktor Orbán v Budapešti na XXX. sjezdu vládní strany Fidesz, jejímž předsedou se Orbán opakovaně stal. Podle jeho slov evropský model v Bruselu vede k chaosu, proto jej „musí Maďarsko odmítnout“.

(<https://www.infovojna.bz/article/europsky-model-v-bruseli-vedie-k-chaosu-povedal-orban>)

Lze ještě jasněji demonstrovat tendence vnitřního rozkladu EU? Přitom rostoucí nespokojenost

členských států, především Maďarska, Polska, ale nejnověji i Slovenska s katastrofálním řízením EU je oprávněná. Vždyť k čemu je evropským národům instituce, která je obrala o hospodářskou prosperitu, existenční jistoty i pocity bezpečnosti a osobní svobody?! K čemu je dobrá instituce, která odťala členské státy od jejich křesťanských kořenů, prosazuje duhovou ideologii namísto tradičních hodnot národních kultur a zaplavuje obyvatele unie morálním bahnem?!

Je chvályhodné konstatovat, že v Evropě roste vůle rozbít tento žalář národů. A s přibývajícími problémy, se kterými se EU v současné době boří, signálů rozpadu EU přibývá. Nám zbývá jen dodat: čím dříve, tím lépe! Zdá se, že evropským národům přece jen svítá nové světlo naděje.

Pokud se členským státům EU podaří vysvobodit se z tohoto žaláře, můžou získat naději na lepší budoucnost. **EU je (již téměř) mrtvá, ať žije svobodná Evropa národních států!**

AUTOR: Karol Dučák